

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I Sermo. LXVII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dñica quarta p^opasca

sequit̄ eos gaudiū prouer. tū. De quarto ad pacem em̄ seq̄e tranquillitas. tranquilitā s̄ uanitas. uanitatem iocūditas. Eccl. i. Religiositas custodie iustificabit̄ cor. iocūditatē atq̄ gaudiū dabit̄. Multoꝝ bñficiōꝝ recordatio iocūdissima est. Vñ Ber. sup cantica. Sibil glorioſius testimoniō cōſcientie. cū veritas in mēte fulget̄ et mens i veritate se vider. sed quale pudicā verecūdiam pauidā circumspecta nichil admittent̄ tem qd̄ euacuet̄ gloriā conscientie. arreſtantē ſibi in nullo pſcientia q̄ erubescat pñriam veritatis. Sed eccl̄ario null̄ dolor acr̄or. amarior. et acerbior. remoꝝ ſu cōſcientie corrupte. vbi remordet. p̄pria conſientia. terret diuina ſentētia. incerta poſſibilitas reſurgendi. incerta oportunitas pſitendi. incerta cauſalitas moriendi. Tertiū gaudiū dñi et fraterne charitatis ad diſſuendē diſſuendē. hoc eſt gaudiū charitatis q̄ non gaudet ſuper iniquitate. cōgaudet em̄ veritati. Lox. viii. Gaudiū meuꝝ aut plū omnī uelutruꝝ eſt. Noceſm̄ gaudiū pñm̄ eſt de peccatoꝝ reconciliatione et conuersione. Si pater familiā offendit gaudiū ad filium prodigū Luc. xv. Epulari liquit et gaudere oportebat. quia frater tuꝝ mortuus fuerat et reuict̄. perierat et inueniuit. Secundo de penitētis conuersione. Sic auerſio. Sic gaudet angelus de ſue custodie deleto. dum reductus ad ſtatum p̄fē purgat̄ et ſperatur per opera penitentie. Lu. xv. Gaudiū eſt angelis dei ſug vno peccatore tē. Tertio de cōcordi cōnexione. Sic gaudet prelatus de ſubditō. P̄bilippe. ii. Implete gaudiū meuꝝ ut idem ſapiatis. Eandem charitatē habētes uanumnes id ipſum ſentientes. Et quarto de pſeuerauie et conſumatione. Sicut gaudet doctor de discipulo P̄bil. iii. Itaq̄ fratres mei charitissimi Gaudiū et corona mea. ſic ſtare in domino charitissimi ſicut membra in corpe reprobataꝝ et gaudeatis ſic. ſic rami in fite pite et gaudiū ſic. ſicut palmites in vite et tracifernis. Hoc em̄ gaudiū charitatis ſia ſuffert. ſia credit. ſia ſperat. ſia ſuſtinet. Lox. viii. Vñ ait Ber. sup cantica fer. xix. Dulce ſuauis echaritas q̄ felloſ ſalleuat et debiles robozat. metos leſtit. et ſurientes reficit. iocūdat. reficiētes. qz noꝝ querit q̄ ſua ſit. h̄ q̄ ihu p̄pi. Quartū eſt gaudiū eternae felicitatis ad pſfruēdū. qz pteplabile

Beatitudo eſt gaudiū de veritate Aug. i. pſef. non ſemiplenū ſed ſupplenū. Primo quia eſt incōprehensibile captu. Mar. xxi. Intra in gaudiū dñi tui. De q̄ Anſelin⁹ in pſologio. c. vltio. Inueni plenū gaudiū et pl̄q̄ plenum. Pleno quippe corde. plena mente. plena ania. plena toro hoīc gaudio illo. Adhuc ſupra modū ſuperat ill̄ gaudiū. nō em̄ illud torū gaudiū intrabunt gaudentes ſed toti gaudentes intrabunt gaudiū. Secundo quia eſt imp̄mſicibile lucu. Ila. li. Gaudiū et exultationem obtinebūt et fugiet dolor et gemitus. Tertio qz infastidibile gusto. Ila. vii. Hauries aq̄s in gaudiū de fontibus ſaluatoris. Et. li. Gaudiū et leticia inuenient in ea et gratiarū actio et vox laudis. Quarto qz inamissibile ſtatu. Joh. xvi. Gaudiū ſim nemo tollerat a vobis. Itud gaudiū promittit p̄pſ ſuis pro triftia quaz h̄ patiuntur. Ad qd̄ gaudiū nos pducat ip̄e gaudiōꝝ eterno rum auctor qui uiuit et regnat. tē.

Dominica quarta post pasca. I
Hermo. L XVII

Quām uenerit ille
C ſpūs veritatis docebit vos oēm veritate. Joh. xvi. Sic ait Aug. in ep̄la ad bñm Hiero. incōpabilitet pulc̄rior eſt vitas p̄pianoz q̄ ſhēlēna grecorū. Diz certe ē cur hoīes p̄piani i. ac̄renda veritate ſint multuz defidiosi. cū vi refert Troiana hiftoria. p̄ ac̄reda helena. multa Paris cū ſuis Troianis ſubijt picula. et tandem vite diſcrimina. Sed certe i. p̄mp̄ro causa eſt triplex. Nam ſic dicit Rabi moyſes li. i. c. xxx. allegando Alexandruꝝ p̄bñm grecū. tria ſunt que impedit̄ hoīes appreſendere veritatem. ſez amor altitudinis. Ecce ſuperbia. profunditas rei inuestigande. Ecce rerum celeſtū excellentia. et ignorātia inquisitoris ſue breuitas porcetie. Ecce defectus nature. In nostro autem tempore quarta cauſa eſt quam non numerat Alexander. quia nō erat tempore ſuo. et hec eſt ſocietas nutritiva. quam ve dicit Rabi moyſes. In natura hominis eſt amor ſequendi illud cum quo haber ſocietatem et diligere ea in quibus nutritus eſt. adeo q̄ videbis habitatores vīllarum. licet ſint ibi in ſordib⁹ et in defectu delectabilior

et in malitia ciborum ut odiant habitationem
civitatum nec delectatur in deliciis eorum. sed
eligunt potius ea in quibus enutriti sunt quod
ea in quibus non sunt licet meliora sunt.
Hec ille. Hec autem omnia quicunque velit at/
tendere faciliter inueniet. Nam in nobis est
amor altitudinis et vanae glorie. ita ut pro/
pheta cogeref clamare contra nos dicens
'Nolite exrollere in altum cornu vestrum'. Dixi
autem Gregorius quod tumor mentis est ob/
staculum veritatis. Itud faretur de se Augustinus in libro confessorum pluribus vicibus. Secun/
do profunditas rerum inuestigandarum can/
ta est sicut dicit Augustinus in quodam sermone ad
heremitas quod prius subtilem ad unius
apis naturam inuestigandas ad plenius que/
nire non potuerunt. multo minus ad inuesti/
ganda celestia. ad quod se habet intellectus binaria
nus. sicut oculus noctue ad lumen solis.
ut dicitur Herba. Tertio ignorancia in/
quisitoris sine breuitate potentie. quod tanta
est in nobis sicut coelestis ad totum circum/
mari. ut Augustinus dicit de scipio. Unde
Bapie. ut dicitur. Homo erit in tempore et mi/
nor ad intellectum iudicij et legis. Quarto
societas nutritiva quod tanta est in nobis. ut
animalis homo non sapiat quod dei sunt sed quod
mundi. Cum igitur homo ex seipso desiceret
in apprehensione veritatis. necessarius fu/
it talis doctor mundo quod amoueret predicatoros
defectus. quibus amoris doceret omnem veri/
tatem. hic autem non est nisi spissancus. qui
omnes predicatoros defectus amoueret in nobis.
Nam enim Gregorius in moralibus ipse moueret me/
moriā. ipse moueret voluntatem. ipse doceret ra/
tionem. Et sicut dicit Bernardus in quodam ser/
mone. Ipse dat robur vite. ut quod per na/
turam nobis est scire et apprehendere possi/
ble. quod gratia fiat possibile. nec solū possi/
ble sed etiam facile. Ipse est enim spissus bonus
spissus fortis. spissus rectus. spissus dulcis. in/
firmus roborans. infirma planans. corda pu/
rificans. quicquid in hoc seculo nequaquam videtur
difficile et angustum leue facit et latum. Hec
idem Bernardus in sermone. Et huius. Nescimus. Nam
sicur dicit Leo papa. Uelut est sermo sa/
pientie. et ubi deus magister est cito discit
quod docetur. Tale igitur ac tantum doctorum
sufficientissimum sibi patris equalis. atten/
ta nostra ignorantia et alijs multiplicibus
defectibus in apprehensione veritatis ipse dei
filius dominus et salvator noster suis discipu/
lis et communiter nobis omnibus intendit
promittere. qui cum venerit docebit nos om/
nem veritatem. sine omni impedimentoo. eo quod
nulla in discendo mora est ubi spissancus
doctor est. Inquit Beda omnis. I. super Lu/
cam. Circa istam materiam que est de spissan/
cti aduentu. tria sunt consideranda matie
circa hoc nomine dignissimum quod dicitur et appelle/
latur spissancus et doctor veritatis. Et
quia veritas est triplex. secundum Gregorium. Ideo
considerandum est quod spissancus non solum
docet unam veritatem sed omnem. scilicet iustitiae
doctrine. et vice. Et ergo spissancus perfectus
et virilis doctor. ex his tribus quia docet ve/
ritatem iustitiae in regibus principibus et iudicibus.
Est secundus perfectus et virilis doctor
qua docet veritatem doctrine in episcopis. et
latibus. et predicatoribus. Est tertius perfectus
virilis doctor. qua docet veritatem vice in om/
nibus generaliter statibus gradibus officiis et
condicionebus. scilicet incipientibus. proficiens
et perfectus. Bene ergo de ipso dicitur. quia docet om/
nem veritatem.

Dixi primo quod spissancus est
perfectus ex eo quia docet omnem veritatem iu/
sticie in regibus principibus et iudicibus semper
dam custodiendam et diligendam. Unde dicitur
qui fuit primus inter populi dei dicendum
est. Provide et omni plebe viros potentes
et clementes deum. in quibus sit veritas et qui
provident de viris in iudicis assumendos
in quibus est veritas iustitiae. Sine enim hac
veritate non stant recta iudicia. nec durante
hoc patens aut regna. Circa quod consideran/
da sunt tria. Primo qualiter se debet ha/
bere rex princeps aut quilibet iudex ad iu/
sticiam. scilicet quod circa hoc cauere debet.
Secundo quod circa veritatem iustitiae seruare de/
bet. Tertio quod virtutes debent cōcomita/
ri iusticiam. De primo scilicet quā cauenda debet
seruare omnes iudices. Est autem cauenda ta/
lis ut caueat ne sit maior iustitia quam debet
nec minor quam debet. Tunc autem maior est
quam debet quando excedit in puniendo sine
omni misericordia. Nam non est facere iu/
sticiam sed iniuriam. sicut dicit Zohrus in li/
bro de officiis. Summum ius summa iniu/
ria est. Tunc autem est minor quam debet et quā
omnino delictū remanet impune. et quādo
facilitas venieat p̄bri invenientiū delinqūendi.

¶ Dnica quarta post pasca

Ideoq; spūlance dī doctor veritatis iusticiæ. qz ipse docet sic iustitiae vt tñ non obmitat misericordiam. Nam iuxta Psalmistā. Di sericordia et veritas sp̄ obuiant sibi. Ergo sic docet misericordia ut tñ iustitiae nō obmitat. Rer em nō solū p̄ misericordiam sed etiā p̄ iustitiae erigit terrā. Prover. xxix. Secunda cautela omnium iudicū dī esse circa obseruacionē iusticie legum. Tūc autem iusta est lex qz nō discordat a divina lege. nulla enim lex ea est iusta est nisi que est p̄ formis diuiselegi. Unde Deut. xvii. dī. Si difficile ē ambiqū fuerit iudicū apud te inter sanguinem et sanguinem. et iudicū inter portas tuas videris variari. surge et ascende ad locuz quē elegit dñs deus tuus. veniesq; ad sacerdotem leuitici generis et ad iudicem q̄ fuit illo tempore. queresq; ab eis q̄ indicabūt tibi iudicū iustitiae. et facies qdēcūq; dixerit q̄ p̄sum loco quē elegit dñs deus tuus. et docuerint te iuxta legem eius. sequerisq; sententiā eoz. nec declinabis ad dexteram nec ad sinistram. Et post pauca. Qum fuerit rex iustitiae describeret sibi deutronomiuū legio huins in volumine accipies exemplar a sacerdotib; leuiticie tribu et habebis secū. legato illud omnib; dieb; vite sue. Hec ibi. Ecce qualib; legib; iudices debent vti. quia tñ illis q̄ sunt p̄ formes legi divine. Unde omniū legum inanis est cēsura nisi divine legis ymaginē gerat. vt ait Aug. li. viii. de ciuitate dei. c. vi. Debent q̄ omnia leges. omnia iura. omnia statuta emanare a lege dei. Unde Prover. viii. dicit sapientia divina. Per me reges regnāt et legum cōditors iusta decernūt. Attendant autē illi qui multa contra deū et iusticiæ statuunt. prohibentes testari in extremis ecclēsias aut paupib;. Item alia multa in grauamen mīlrorum dei statuentes. q̄ omnia nō solum discrepant a divina lege. Iz etiā nesciunt subvertere diuinā legem. Sub lato em et destruicto sacerdotio dei necesse est et legē dei deficere. vt dicit apl's. Hebre. viii. Translato sacerdotio necesse est vt traslano legis fiat. Tertia cautela circa iusticiam est ne ab ip̄is iudicib; violef; in eoz p̄ sonis. sed sicut volunt alijs iuste fieri ita et ip̄i obtemperant legib; et constitutionibus iusticie. nec attendant psonam dñitatis vel potestis. consanguinei vel affinis. sed se puto deinde alios oēs indifferēt legū iusti-

cia pertellant et constringant. Sicut narrat Johannes Ballensis libro p̄mo ī suo cōmuniō quo. et etiā ī breviō quo. c. viii. Et Valerius lib. vi. de Helenuco senatore romano q̄ constituerat vt deprehensus in adulterio vtrōq; oculo orbare. Contigit p̄ primo suū filium in adulterio comp̄hen di. Cum autē tota ciuitas p̄pter honore p̄ tris vellent filium a tali pena liberare. clamantib; cūncris ad p̄rem. patet vt legi per ip̄m constitue satissimē p̄ prius sibi oculū vñū. deinde filio aliū eruit. in q̄ ostendit se et misericordē p̄rem quia vñū oculū filio reseruauit. et iustum iudicem. qz vñū duos oculos iuxta legem eruit. Idez narrat de carū do consule. qui statuit ne quis in consiliū cū gladio intrat et. Contigit q̄ veniens de villa. oblitus gladij q̄ accinctus erat. consilium subito vocatus intrauit. A considente autē admonitus cur cū ferro intrasset. statim extracto gladio se trāfixit. Ecce qualis fuit obseruantia istoz circa leges. E contrario vero est hodie q̄ multi iudices statuunt leges quas cogunt seruare inferiores. Soli autē dīgitō casata gere nolunt. Ideo Valerius libro. ix. refert Anatharsum p̄m dīcisse. leges esse si miles araneaz telis. que parva animalia retinent sed magna trāsmittunt. Ita his legib; pauges strigis. potētes vero absolui.

B De secundo que circa iusticie vereitatem iudices et potētes seruare debent. Primo vt sint diligentes causas audiēdo et examinando. non sicut quidam cursum vel rapitum transcurrētes causam. cum testio sedentes in iudicio. debent q̄ alijs omnibus postpositis se cum diligentia locare ad iudicandū. sicut narrat Helyna dūs in gestis romanorū de Trayano imperatore. qui cum equitare debuit ad bellū et iam equo insedisser. vidua quedam ip̄m pro iusticia sibi facienda peccat. Lui cum ille responderet se facturum postq; de bello rediret. Respondit illa. Forte inq; non redibis. Et imperator alius igitur imperator tibi faciet. Lui illa. Ergo illi merces erit. non tibi. Quib; verbis compunctus imperator de equo descendit. in loco sedet causam diligenter exanimavit. et iustā sententiā tulit. Secundo vt diligant iusticiam publicam magis q̄ vitam propriam. vt dicit Augustinus de ciuitate dei. li. v. c. xviii.

Et Tullius libro primo de officijs. capitulo tercio. Unde narrat Julius frantin⁹ et etiam Valerius libro quinto. Qd Lodus rex atheniensium consuluit Apollinem deum suum quomodo victoriam de hostibus suis Peloponensibus reportaret. accepit responsū. vt non aliter nisi ipse moreretur in bello. Quo auditō se in habitu pauperis inter bellantes misit. ibi⁹ occidus est. Hic⁹ maluit mori dum vincerent sui q̄s viuere suis superatis. Qno enim erant precepta Platoni volentib⁹ prodesse reipublice. vt ait Tullius libro primo de officijs. Unum vt virtutem ciuium sic tueant⁹ vt quecumq; agāt ad eam referant. oblii⁹ comodori⁹ propriorū. Alterum vero. vt totum corpus reipublice carent. nēdum partem aliquā tueantur reliquas deserant. Quid q̄nia antiqui ita fecerunt. ideo parnam rempublicam magnam fecerunt. Hic⁹ ait Catabo. Luins verba recitat Augustin⁹ q̄nto de ciuitate dei. capitulo. xiiii. Unde et antiqui iudices nūc⁹ volebant esse diores in officio iudicario q̄s ante. Hic⁹ narrat Uegea⁹ libro octauo de re militari de Aulio regulo. qui adeo pauper fuit q̄ yxorem liberis q̄s i agello parvulo collocauit. qui ab uno villico colebatur. Ide⁹ narrat Augustin⁹ q̄nto de ciuitate dei. capitulo. xiiii. de Quintino dictatore qui primus fuit post imperatorem q̄ nō plus in dignitate voluit habere q̄s quatuor iugera agrī. que p̄i⁹ ipse colebat suis manibus. Unde Lambules ret Persarum iudicem corruptum munib⁹ excoziari fecit. et super cutem patris filium collocauit. vt disceret melius iudicare q̄s pater. Attendant hoc iudices qui exculpis et penis pauperum voluntati. Narrat Augustinus vbi supra. Qd cum quidam iudex romanus compertus est habuisse decem pondera argenti in vasis suis. ex senatus pulsus est. Tertio requiriatur vt iudices cum deliberatione sententiam ferant. non precipitanter. Iuxta ilind Job. xxix. Lausam quam nesciebam diligenter inuestigabam. De quo per Gregorium. xix. libro moralium. Ad serendam inquit sententiam nequaq; precipites esse debemus. ne temere et indiscissa iudicemus. Et ibidem. Maiora criminā tardius credenda sunt. sed cum probata sue/

rint citius sunt punienda. Exempla in pmo sunt q̄nta mala fecit facilis credulitas cōtra aliquē. Ecce Joseph ad faciem crudelitatem Putifari in carcereatus est. Genesis. xxxix. Susanna sine discussione debita condemnata est. Danielis. viii. Unde Theodosius imperator statuit. vt nulla sententia nisi post triginta dies exequatur. Quid et nūc seruat ecclēsia ad vngue. Hic⁹ patet de appellacionibus in capitulo Ab eo. libro sexto. Narrat Pollicram de atheniensibus iudicibus q̄ in quadam causa dilationem fecerunt centum annorum. Causa autem erat. q̄ quidam virū suo filio preuignum fūi. id est. yxoris sic filium priorē occiderat. Illa vero virū et filium eius occidit vicēnsa. Accusatūr ergo mulier de duplice homicidio. Vla pieratē maternam quam habuit ad filium allegabat pro quo vlcionem fecerat. Cum ergo dubitarent multi indices. ad philosophos anthenienses causā deducāt. Quam ipi videntes dubiam. et sās pro vtrac⁹ parte ambiguam. centum annis dilationem fecerunt. Non quod post illud tempus negocium diffinire vellet. sed q̄ nullus eorum superuinereret. et sic negotiū indiscissum remaneret. ne pierati preuidicarent. Ecce quanta fuit in antiquis iudicibus maturitas. (L)

De tertio quomodo iustitia debet ostendari virtutibus dici. Macrobius super somnum Scipionis libro pmo. et Bernardus sermone. iiiij. Iustitia est virtus seruans vnicuiq; quod suum est. De qua veniente innocentia. amicicia. concordia. pietas. religio. affectus. et humilitas. Innocentia debet esse primo in his que iniuste veritatem administrant. vt nulli iniuriam faciant. Talis fuit Titus imperator. De quo dicitur q̄ nullum factum recolitur in morte quod penitendum esset. yno excepto. quod ramen non prodidit. Unde et in morte conquestus est vitam sibi eripi immēreti. Narrat etiāz Solinus libro pmo. Qd in quadaz insula rex eligitur. qui est senior moribus. et clementia inueterata. qui sine filiis est. ne regnum fieri hereditarium. qui si in aliquo peccato deprehenditur. more multatur. Item amicicia quāra fuit in antiquis. Quilibet enim bonus alterius ut proprium procurabat. sicut

¶ Dñica quarta post pasca

ferat Tullius libro tertio de officijs. Narrat Anicetus florus in historia Romanorum. Medicus Pirri regis nocte ad Fabri cum venit promittens se pirrum occidere veneno si sibi aliquid polliceretur. Quem Fabricius vincum ussis reduci ad dominum suum. Pirrus autem admiratus dicit. Difficiliss ab honestate Fabricius q̄ sol a cursu suo auerti potest. De cordia que maxime iusticie utilis est. ut dicit Augustinus Epistola quinta. Qualis fuerit in antiquis narrat Clegocius libro quarto. Nobisidente Hanibale Lassiliani ciuitatem. tantam inopiam perpesti sui. ut murem centum denarijs emerent. eiusq; venditor fame periret. Quod ideo fecerunt ciues ut fidem Romanis seruassent et concordiam cum eisdem. Consumi le narrat Valerius libro quarto. de vera amicitia et concordia duorum sociorum sciaret Simonis et Phistic. quorum unus fidei distulit pro alio apud Dyonisium euz certa die et hora statuendum. veniente hora cu ille non rediret. oes fidei sacerdotem morte damnabant. Et ecce subito rediit ille. De quo admiratus Dyoniſius. se in eorum societatem tertium assumi postulauit. De pierate que est cultus veri dei ut dicit Augustinus Epistola. xxxiiij. quanta fuit in antiquis dicit Valerius libro primo. Quid dubitauerunt sacra impiis seruire. et inde se humanarū rerum regnum habere exultantia si diuine potentie fuissent bene et constanter famulata. Unde pari vindicta deozum et parentum violatio expiananda erat. Humiliter erat in illis affectus et humilitas etiam erga inferiores. ira q̄ legitur de Trayano sicut refert Helynanus. q̄ cum filius eius equitaret indomitus equum habens. ex cuius pedibus filius cuiusdam vidue fuit interfectus. eodem vidue sibi conquerenti filium profilio illius vidue dedit. Hec sunt septem columne que debent sustentare domum iustitiae Proverbiorum nono. Sapientia edificauit sibi domum. excidit columnas septem. His enim adornatur veritas iustitia. et sine ipsis iusticia est sordida et viuis infirma et debilis. Unde Augustinus de civitate dei libro secundo. capitulo. xl. narrat Ennius poetam dixisse. Doris

bis antiquis res stat Romana virisq;. Quasi dicat. Quid sine moribus nec viri praefuerint reipublice. nec mores sine virisq; fuissent.

Dixi secundo q̄ spiritus sanctus est perfectus et utilis doctor in episcopis et prelatis et viris spiritualibus scilicet predicatoribus. per quos docet veritatem doctrine. Vis enim dictum est illud. **Dixi** vltimo. Eentes in mundum universum predicare euangelium omni creature. Unde Paulus intruens Thimothaeum dicit. Predica verbum. insta oportune impetrare. argue. obsecra. increpa. Circa quod tria sunt consideranda. Primo quis est ydoneus veritatis doctrina annunciator. Secundo qualis debet esse doctrina veritatis. Tertio quante reverentie et honestatis debet esse annunciator doctrinae veritatis. De primo scilicet quis est ydoneus veritatis doctrina annunciator. patet per Augustinum de Ancona. tertio libro de ecclesiastica potestate. questione. xv. articulo secundo. dicentem tali esse necessaria scriptum. Primum est. si per eum veritas fidei non pernicietur. Secundum. si per eum ecclesie mandatum non contemnatur. Tertium est. si per eum peccatum accusatione dignum coto conatu fugiatur. Quartum est. si per eum nouis vivendis ritus non inueniatur. Quintum est. si per eum verbum dei etiam delectabiliter audiatur. Sextum est. si per eum charitas christi non spernatur. Septimum. si per eum de operibus bonis misericordia non queratur. Probationes horum obmittit propter prolixitatem. Cum autem talis fuerit. Extincit ultimum requiritur. ut ab ecclesia ad predicandum veritatem doctrinam mittatur. Hoc est contra Hussitas. dicens et asserentes nullum sacerdoti licere predicare etiam sine licentia superioris. Contra quem errorem sunt multe scripturae. Et primo pater de christo. qui cum esset filius dei. habens omnia in potestate sua Iohannis. viij. tamen non prius cepit predicare q̄d de eovor de celo intonans ex parte patris diceret. Hic est filius meus dilectus in quo michi bene complacuit.

habe rafraida p̄m
dāz nō dīgag
do fūrā mīrū

L 2

Et sequitur. Ipsum audite. Luce tertio.
et Barth. xvij. Sorrà super epistolam. q.
Thimus. q. Lomenda fidelibus qui sunt
ydonei et alios docere. dicit. Idonei tri-
plici idoneitate. vita. scientia. et facundia.
Propter quorum defectum clamat Die-
remias. A. a. a. domine deus. Ecce nescio
loqui. Hoc idem pater Isaie. vt dicit Lu-
ce quarto. ubi christus probans se misit
a deo. accepto libro Isaie prophete. legit
illud quod de eo scriptum erat. Ie. capitulo
in hec verba. Spiritus domini super me
eo q. vinxerit me. ad euangelizandum pau-
peribus misit me. Hec ille. Secundo idez
pater de Jobanne baptista qui licet sanc-
tificatus in vetero ramen non nisi pmissio
nem predicauit. Johannis. i. Fuit homo
missus a deo. Missionem autem suam quia
interior erat probanit auctoritate scriptu-
re prophetice que d. eo dicta erat. Ego ro-
clamatis in deserto. sicut dicit Isaia. nec
ramen predicare cepit donec fieret ad eum
verbum domini in deserto. vt pater Lu-
cij. Ubi dicit Albertus magnus q. p. hoc
dara est sibi aueras predicandi. Tertio idem
pater de Paulo. qui cum esset doctor om-
nium gentium a deo electus. vt dicit Actu-
um nono. ramen non audebat predicare
sine licentia Petri. vt dicit Augustinus ad
beatum Hieronimum in epistola. Sicut
etiaz ipse refert de se ad Gal. scribens. De-
inde inquit ascendi hierosolimam et con-
culi euangelium cum Petro ne fore inua-
cium currerem aut cucurrissem. Unde Ro-
manorum. x. dicit. Quomodo p[re]dicabunt
nisi mitrantur. Et sic pater primus. Secun-
do videamus qualis debet esse doctrina
veritatis. Et pater q. doctrina veritatis
debet esse honesta et utilis et etiaz docilis.
Et primo honesta. vt sit honestis verbis.
Et quo enim doctrina veritatis est verbū
dei. certe cum maxima honestate dicendū
est et etiam audiendum. Unde Augusti-
nus dicit. i. q. i. Interrogo. q. eadem re-
renzia debet haberi ad verbum dei ne ali-
quid de eo inuanum obmittatur que ha-
betur ad corpus christine in terram mis-
tatur. Secundo debet esse utilis. Non em-
multis sed efficacibus opus est. Inquit
Seneca. Tertio debet esse docilis vt gra-
tanter audiatur. Hoc autem quia non po-

test predictor habere a se cum sic donum
dei. debet multuz orare ad deum. vt deus
det verbo suo virtutem. Unde Procer-
biorum. xvij. dicitur. Dominis est prepa-
rare animū. domini autem est gubernare
linguam. Ante omnia etiam vigilandum
est vt doctrina veritatis careat omni adul-
tione. Nam dicit Chrysostomus sup. Par-
theum. Si propter timorem mortis face
re veritatem impium est. propter miseri-
rentem et honoris vanis spem. gravitas
culpe est. Nemo ergo propter fauorez hu-
manū veritatez occulteret ciens quia nō est
nouū sed antiquum q. libere et sine adul-
tione veritatem predicanter et gesta pra-
ne vite arguentem. gratiam non habendū
apud homines. Inquit Ambrosius sup
epistolam p[er]mā Corinthis. iii. Et He-
ronimus sup. epistolam ad Gal. quanto
dicit. Hec est conditio veritatis vt cā sem
per in iniicie consequantur. sicut per adu-
lationem perniciose iniicie conquiri-
tur. **E**t De tertio quante reverenter
debent esse annunciantes veritatis dicit
apostolus ad Thimotheum. Presbiteri
qui bñ presunt duplici bonore dignitate
maxime qui labo:ant in verbo dei. Dicit
etiam beatus Gregorius qnto libro Re-
gistro sui scribens. Mauricio imperatori
in hec verba. Non indignetur dominus me-
us sacerdotibus. sed eis debetiam reue-
rentiam impendat propter eum cuios ser-
ui sunt. quia illi quandoq. dū. quandoq.
angeli in scripturis appellantur. vt dicunt
Exodi. xxij. et Malachie. iiij. Unde Lon-
stantinus vt refert tripartita historia libro
quinto. Cum in concilio trecenti essent co-
gregati et contra se muto querelas con-
scriptas in libellis sibi obtulissent. omnes
libellos igne facio in medio ipsorum com-
bussit dicens. Non est dignum rego bo-
mo existens deos iudicem. Deus enim
deos iudicare debet. Ego enim deo
a robis iudicari. vos autez a nemine. Et
idem imperator legitur dicitur. Si aliquē
in clericali habitu curpster agentem ride-
rem. amictu z clamide mea ipsum cooperi-
rem ne videretur. Et ideo vt dicit Augu-
stinus. Iste imperator dū in magna pro-
speritate regnauit. libro qnto de cunctis
dei. caplo. xxv. Idem pater de Theodore

D^{omi}nica quarta post pasca

qui propter maximam obedientiam et reverentiam quam exhibuit b^ro Ambrosio diu regnauit et prosperabat contra inimicos in omnibus. Contra vero inobedientes p^rphe^{tis} et sacerdotibus semper pessime finierunt. Sicut patet de Saul. Unde Eccl. i. dicitur. Sedes ducum superborum destruxit dominus. et sedere fecit mites pro eis.

Dixi tertio q^{uod} spissans est perfectus et utilis doctor veritatis vite. que necessaria est omnibus hominibus. Hec autem consistit in sanctitate et in iustitia coram deo. vt dicitur in L^ec*ti*o*n* 1. Ita ut homo innocenter vivat ad deum et proximum. seruando mandata dei diligendo deum super omnia et proximum suum sicut seipsum. habendo enim devotionem ad deum et misericordiam ad proximum. Hec est veritas vite que homini multa bona facit. Nam primo facit placere deo. Iuxta illud ps. 50. Non placui in veritate tua. Et recte. quia misericordia et veritate diligit deum. Secundo quia talis veritas in quocumque fuerit. omnia pcellit vt dicitur in E*ldre* iii. Omnes enim dicunt et clamant. q^{uod} magna est veritas et omnibus pauper. Et reuera puerat. Nam tales apud deum multa mirabilia leguntur fecisse. vt apostoli et eorum sequaces. quia erant simplices sicut colubae. Tertio q^{uod} veritas operatores suis in omnibus custodit. Eccl. xxvii. Violatilia ad sibi similia pueniunt. et veritas ad eos qui operantur bonum reverteret. Quarto. q^{uod} regnum celorum ingredi facit Isa. xxvij. Aperiit portas et ingredie^s gens iusta in eas custodiens veritatem. Quinto. q^{uod} opus quodlibet meritorum efficit Isa. lxij. Dabo opus eorum in veritate. Si periculum dolor hodie est verum illud ps. Diminutum sunt veritas a filiis hominum. Diminutum dicit. quia et veritas iusticie et doctrinae et vite in omnibus diminuitur. Unde hoices hodie diuersimode se habebant ad veritatem. Nam quidam cum odio habent. vt hoices supbi Job. xv. Habuerunt me odio gratis. dicitur tamen prima pars de supbia phariseis. alijs vero dabant veritati Job. vi. Quare detracitis sermonibus veritatis. et hoc faciunt inuidi. Alijs enim captiuam detinunt. vt Romanor. i. Veritatem in iniusticia detinunt. Alij enim impugnant. vt necesse sit eis cadere Isa. lxx.

Corruvit in plateis veritas. Alij enim pro vili precio vendunt proverbum. Pro bucella panis deserit veritatem. Sed quicquid sit. in fine veritas triumphabit. et inimicos suos prosternebit. et amicos suos liberabit. Job. xix. Vos cognoscetis veritatem. et veritas liberabit vos scilicet a culpa. et tandem a pena et miseria presenti. deinde dabit gloriam. Quam nobis concedat christus qui est via veritas et vita. Amen.

Dominica quarta post pasca. II.
Hermio. LXVIII

Quoniam uenerit pascha
c^{on}racitus ille arguet mundus de peccato et de iudicio et de iusticia Joh. xvi. Inspicientes sane et considerantes totum illud seculi eum quod a mundi cordio usque ad christi defluit aduentum. absq^{ue} dubio nihil in eo inuenire poterimus nisi tribulationes et dolores tristias turbationes et lachrimas. oppressiones instorum et angustias multiplices et varias. paucos autem vel nullos confortatores aut liberatores ab eisdem. Iuxta illud Eccl^{esiast}es. iii. Vidi calunias que sub sole geruntur. et lachrymas innocentium. et neminem consolatorem. nec posse resistere eorum violentie cunctorum aurum destitutos. Proutque clamabat iusti ad dominum tantis oppressi calamitatibus. tantis afflicti mesticiis ac tantis destituti auxiliis ut mittaret eis consolatorem et propagnatorem. protectorem et liberatorem. Iuxta illud Isai. xix. Clamabunt ad dominum a facie tribulantibus et mittet eis salvatorem et propagnatorem qui liberet eos non solum salvatorem. sed et protectorem postulantes. Hec mirum q^{uod} sic clamabant cum oppressi fuissent non solum tribulationibus multis sed etiam malis. Psal. lxx. Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas. Multas propter diueritatem temptationis. eo q^{uod} dyabolus tunc non solum impellebat ad peccatum sed etiam attrahebat. et malas propter crudelitates afflictionis. eo q^{uod} dyabolus dire et crudeliter defeniebat in sanctos. Unde et tempore christi chananca defilis sua confessa.

L 3